

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 983/2022
18.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Дамјановић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду КВ 870/21 од 24.05.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 951/22 од 22.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2022. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгане Дамјановић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду КВ 870/21 од 24.05.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 951/22 од 22.06.2022. године и предмет враћа Вишем суду у Новом Саду ради одлучивања о молби осуђеног за законску рехабилитацију.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду КВ 870/21 од 24.05.2022. године, одбијена је као неоснована молба окривљеног АА за брисање осуде по пресуди Окружног суда у Новом Саду К 215/99 од 24.11.1999. године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 809/07 од 23.05.2007. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 951/22 од 22.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду КВ 870/21 од 24.05.2022. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Драгана Дамјановић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98., 99. и 100. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења преиначи и усвоји захтев окривљеног за брисање осуде по пресуди Окружног суда у Новом Саду К 215/99 од 24.11.1999. године, или иста евентуално укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или Апелационом суду.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драгана Дамјановић истиче да је у поднетом захтеву за законску рехабилитацију окривљени АА тражио да му се брише осуда по пресуди Окружног суда у Новом Саду К 215/99 од 24.11.1999. године, с обзиром да су се стекли законски услови за то. Даље се наводи да је суд приликом одлучивања у побијаним решењима, погрешно применио одредбе члана 99. и 100. КЗ, на који начин је учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с`обзиром да се наведене одредбе КЗ односе на судску рехабилитацију, а осуђени АА није поднео молбу за судску рехабилитацију, већ захтев за законску рехабилитацију, у складу са чланом 98. став 2. КЗ и то органу за вођење казнене евиденције ПУ Нови Сад дана 11.08.2021. године.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА основани, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је окривљени АА, преко браниоца, адвоката Драгане Дамјановић, МУП – ДП – ПУ Нови Сад – ПС Петроварадин поднео захтев за брисање осуде из казнене евиденције по пресуди Окружног суда у Новом Саду К 215/99 од 24.11.1999. године, јер је наступила законска рехабилитација у смислу члана 98. став 2. тачка 3) КЗ, а по ком захтеву није поступао орган Министарства унутрашњих послова, већ је наведени захтев доставио Вишем суду у Новом Саду, који је по истом поступао као да је у питању молба за судску рехабилитацију.

Побијаним првостепеним решењем одбијена је молба окривљеног за рехабилитацију – брисање осуде по пресуди Окружног суда у Новом Саду К 215/99 од 24.11.1999. године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 809/07 од 23.05.2007. године, са образложењем да је окривљени више пута осуђивано лице због чега је суд у смислу одредбе члана 100. КЗ размотрио да ли су у односу на сваку од наведених осуда испуњени услови за брисање из казнене евиденције, а који су услови прописани одредбама члана 98. и 99. КЗ, те је нашао да нису испуњени законски услови за брисање осуде по пресуди Основног суда у Новом Саду К 1162/18 правноснажна дана 17.04.2019. године којом је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци условно са роком провере у трајању од 2 године (17.04.2021. године датум услова). Такође, суд је приликом доношења одлуке имао у виду и одредбу члана 99. став 2. КЗ којом је прописано, између осталог, да ће суд дати рехабилитацију ако нађе да је осуђено лице својим владањем заслужио рехабилитацију, па сходно наведеном веће је нашло да осуђени у овом делу не испуњава услове за рехабилитацију, имајући у виду да је исти, након подношења молбе за рехабилитацију правноснажно осуђен пресудом Основног суда у Новом Саду К-273/21 од 22.12.2021. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж-1 56/22 од 21.03.2022. године.

Одредбом члана 98. став 1. КЗ, прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде, на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним. Одредбом става 2. истог члана прописани су услови за наступање законске рехабилитације.

Одредбама члана 99. и 100. КЗ прописане су материјалне претпоставке за судску рехабилитацију која се примењује уколико је поднета молба овлашћених лица (осуђеног или његовог браниоца) за судску рехабилитацију (члан 573. став 1. ЗКП).

Према одредби члана 99. став 1. КЗ, судска рехабилитација се може дати лицу које је осуђено на казну затвора преко три до пет година, ако у року од десет година од дана када је та казна издржана, застарела или опроштена не учини ново кривично дело, док је одредбом члана 100. КЗ, прописано да лицу које је више пута осуђивано, суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из члана 98. и члана 99. тог законика, у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено, а при оцени да ли ће у оваквом случају дати рехабилитацију суд ће узети у обзир околности из члана 99. став 2. тог законика.

Међутим, како у конкретном случају није поднета молба окривљеног или његовог браниоца за судску рехабилитацију, већ захтев окривљеног за законску рехабилитацију о чему је окривљени инсистирао да се одлучи и како је тражена рехабилитација за осуду на три месеца, а материјални услов за судску рехабилитацију је да је лице осуђено на казну затвора преко три године, то је, по оцени овога суда, суд применивши одредбе члана 99. и члана 100. КЗ, применио одредбе закона које није могао применити на конкретан случај, чиме је правноснажном одлуком на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 99. и члана 100. КЗ.

Стога је Врховни касациони суд имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и укинуо побијана правноснажна решења, те предмет вратио Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање, при чему ће суд у поновном поступку поступити у складу са примедбама из ове пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић